

Undtagelse, er følgende (Forhandlingerne i Haag, Actes II, 1912. Pag. 227): En Check trukket paa en Filial af en Bank kan forevises til Betaling i en anden Forretningsafdeling af den samme Bank. Denne sidste Forretningsafdeling, der ikke ved, om Trassenten virkelig har de disponible Midler til Raadighed, vil ikke betale Checken, men den kan tage den til Afregning. Den skal da ogsaa kun betragtes som Aftager af Checken og ikke som Trassat.

Efter Haag-Resolutionerne og Eksperternes Udkast skulde denne Regel kun anvendes paa Betingelse af, at den Forretningsafdeling, som modtager Checken, er beliggende et andet Sted end det, paa hvilket Checken er trukket. Da samme Tilfælde dog kan forekomme, selv om begge Forretningsafdelinger findes paa det samme Sted, har Konferencen ikke ment at burde kræve, at de 2 Forretningsafdelinger skal være beliggende paa forskellige Steder.

Art. 16 — 18.

62. Disse 3 Artikler gengiver Ord til andet Forskrifterne i Art. 13, 14 og 15 i den ensartede Veksellov, hvortil henvises i Art. 10, i Eksperternes Udkast og i Haag-Resolutionerne.

Art. 19.

63. Artiklen gengiver første Stykke af Art. 16 i den ensartede Veksellov med den ene Ændring, at Artiklens Betydning er indskrænket til endossable Checks. Denne Begrænsning retfærdiggøres ved den Kendsgerning, at en Check kan gøres betalbar til Ihændeleveren, og at Forskrifterne i nærværende Artikel i dette Tilfælde ikke finder Anvendelse.

Art. 20.

64. Art. 9 i Haag-Resolutionerne og Eksperternes Udkast indeholder i 4. Stk. en saalydende Bestemmelse:

»Med Undtagelse af Trassaten indestaar enhver, der anbringer sin Underskrift paa Bagsiden af en Ihændelevercheck, som Avalist for Trassenten for Checkens Betaling.«

Dette System blev ikke vedtaget. Efter den af Konferencen vedtagne Tekst gør selv et Blancoendossement, der figurerer paa en Ihændelevercheck, Endossenten ansvarlig i Tilfælde af Regres. Hvis en Ihændelevercheck er bleven endosseret flere Gange, kan en senere Endossent, der har betalt Checken, følgelig gøre Regres mod de foregaaende Endossenter, men det er en udtrykkelig Betingelse, at Endossementet ikke forvandler Dokumentet til en Ordre-Check. Indehaveren af en saadan Check anses følgelig som rette Ihændelever, og det er ikke nødvendigt, at han beviser sin Ret ved en uafbrudt Række af Endossementer.

Art. 21.

65. Denne Artikel er næsten i Overensstemmelse med 2. Stykke i Art. 16 i den ensartede Veksellov, hvortil ogsaa henvises i Art. 10 i Haag-Resolutionerne og Eksperternes Udkast. Der er dog en Forskel, idet Art. 21 ogsaa gælder en Ihændelevercheck. Formaålet med Udstedelse af en Check til Ihændeleveren vil i Virkeligheden til en vis Grad kke opnaas, hvis Checken kan paaberaabes under Betingelser, der er forskellige fra dei der gælder for endossable Checks. I saa Henseende eksisterer der 2 Typer af Checks, med følgende Forskel: Medens den godtroende Ihændelever af en endossabel Check kun er beskyttet, hvis han udleder sin Ret paa den Maade, der er angivet i Art. 19, kræves en saadan Legitimation ikke, forsaaavidt angaar en Check til Ihændeleveren. Denne Legitimation fremkommer alene ved den Kendsgerning, at Checken er i Ihændeleverens Besiddelse.